

Mariæ BB I
7. april 2019
Sundkirken 10

Salmer.

86 Hvorledes skal jeg møde

71 Nu kom der bud

803 Maria snart er det forår

73 Vi synger med Maria

192 v. 7-9 Du, som har dig selv

101 Himlens morgenrøde

Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Lukas (Luk. 1, 26-38)

Maria er et pragteksemplar af et menneske, som
tager sin skæbne på sig.
Hun møder frimodigt Guds kald og opagver.

Det har altid fascineret mig, hvordan Maria uden
videre påtager sig opgaven med at føde Guds søn.

Hvad det ville komme til at betyde for hendes liv
kan hun kun have anet.

Unge ugifte pigers graviditeter har i de fleste kulturer og samfund gennem tiderne været både besværlige og upassende.

Den slags graviditeter er af omverdenen blevet set på med forargelse og foragt.

- Sådan også på Marias og Jesu tid –
Men hvad omverdenen tænker, er nok i virkeligheden det mindste af det hele i denne sag.

Omkostningerne ved at være mor til Guds søn – ham som nu var undfanget ved Helligånden – de omkostninger var helt sikkert større og helt anderledes end Maria kunne forestille sig i sine vildeste fantasier.

Marias ja til Guds opgave var ikke på ingen måde gratis,
alligevel tøvede hun ikke – tværtimod –
- Og det er det, der fascinerer mig.

Men det bevæger mig også at høre, hvordan Gud kan bruge en ung kvinde som Maria.
Hun er jo bare helt almindelig

og har ikke vist sig som specielt dygtig og klog eller kompetent – som jo er et af de moderne plusord for at være noget særligt.

Maria er ganske uerfaren, men Gud kan bruge hende.

Maria har fundet nåde for Gud.

Gud lader sin nåde strømme,

ja, Gud er med hende,

sådan ganske uden videre.

Nåde hedder gratia på latin – det er det samme ord som gratis.

Og det Gud giver – ikke bare Maria – men også alle os andre er et nåderigt liv.

Et liv hvor der er opgaver og muligheder.

Men Guds nåde er gratis,

- det vil sige, at der ikke kræves noget bestemt af os, for at vi kan få del i nåden.

Og samtidig har Guds nåde i virkeligheden store konsekvenser i vores liv.

Vi aner ofte kun svagt, hvilke virkninger det har i vores liv, hvis og når vi lever i nåden.

Det gør en positiv forskel at leve i tro og tillid til Gud.

Når vi påtager os de opgaver og den skæbne som Gud har til os, bliver vores liv anderledes end vi selv kunne have planlagt og udtænkt det.

Når vi lever i tro og nåde, så bliver vores livsvej en anden, end hvis vi kun havde sat vores lid til os selv.

”Herrens veje er uransagelige” – sådan citerer vi ofte biblens ord –

Og det er sandt, ikke kun for Maria, men også for os andre.

Maria er et fremragende troseksempel, hun er en, der tør stille sig ind under Guds nåde og leve efter Guds vilje.

Også når opgaven lyder vanvittig og omkostningerne er ukendte.

Mange bibelske mænd før Maria har været noget mere tøvende,

”Åh, nej ikke mig” – sagde

Moses, som tvivlede på sine egne talegaver, og Jeremias, som syntes han var for ung;

ligesom Elias og Jonas også helst ville være fri for Guds krav og opgaver.

Også i Ny testamente finder vi eksempler på mænd, der nødtigt vil arbejde i Guds riges vingård.

Men Maria vælger at sige ja med det samme, og stole på at intet er umuligt for Gud. Hun har tillid til den nåde, som kan gøre hende til mor for Jesus, med de muligheder og begrænsninger det giver for hendes liv.

Gud vil at vi mennesker skal leve det liv han har tænkt vi skal leve. I fællesskabet handler det om at Gud kalder os til omsorg, nærvær og næstekærlighed.

Gud lader sin nåde strømme, når sultne mættes, når vi tager os af de små og svage, når syge bliver raske og udstødte kommer ind i varmen.

Når vi er der for hinanden, da lever vi det liv Gud har tænkt vi skal leve.

Som enkelt mennesker handler det om, at Gud har opgaver og planer for vores liv.
Han kan bruge os alle i arbejdet for Guds rige.

Han kunne bruge Maria,
og han kan også bruge os andre almindelige mennesker.

Det er ikke altid det er let og ligetil, det vi skal med vores liv.

Det er ikke altid at vi selv kan udtænke og planlægge det –

Det kan være skræmmende, når vi mister overblikket og magten over situationerne.

Det er bla dér Maria kan inspirere os til at slippe kontrollen og lade Gud råde.

Også selvom det koster.

Når troen har omkostninger,
da må vi i endnu større grad stole på at livet i Guds nåde er et liv med muligheder.

Intet er umuligt for Gud,

heller ikke der hvor vi synes det hele ser umuligt ud.

Når vi gir op,
da åbner Gud nye døre
og finder andre veje vi kan gå.

Det var vel grundlæggende det Maria stolede på,
da hun sagde ja til opgaven.
Hun er et godt eksempel på tro, da hun accepterer
sin skæbne.

Hun tager ordene ”Frygt ikke” til sig,
hun er ikke bange, selvom hun ikke vidste meget
om, hvad der skulle ske.
Hun stoler frygtløst på Gud og hans nåde.

Tør vi også leve i Guds nåde –
og stole på at vores liv kan leves på trods af det vi
ikke kan forstå?

Tør vi møde Gud og hans opgaver, som Maria
gjorde.

Tør vi tro at Gud vil noget med os og vores liv –
også når vi selv synes det ser umuligt ud?

Maria er fascinerende fordi hun tør;
lad os sammen med hende lovsynge Gud,
og minde hinanden om, at intet er umuligt for ham

—

Amen